

„A magyar ember mindig respektálta a könyvet. Volt valami sejtelme, hogy abban lélek lakik. De ez a lélek nemigen akart megszólalni az ő számára” – írja Móricz Zsigmond 1940-ben a könyv és az olvasás jelentőségéről elmélkedve. Gondolatai szinte előrevetítik azt a furcsa kettősséget, ami az utóbbi másfél, két évtizedben az ő műveinek a fogadtatását jellemezte. Miközben ugyanis az olvasói köztudat vagy az irodalomoktatás a legjelentősebb magyar alkotók között tartja számon a szerzőt, addig rendkívül színes és sokrétű életművéről az irodalomkutatás mint-ha szép lassan elfeledkezett volna. Jelen kötet azon törekvéseknek a sorát igyekszik gazdagítani, amelyek ezt cáfolva próbálják bizonyítani a móríci próza korszerűségét.

A kötet nem hagyományos értelemben vett monográfia, hanem olyan tanulmánygyűjtemény, mely Móricz különböző alkotásainak értelmezésével közelít az életműhöz. A vizsgált regények sorában találunk közismert, népszerű Móricz-szövegeket (*Légy jó mindhalálig*, *Árvácska*), a tényirodalom sajtós formáiként számon tartott műveket (*Boldog ember*, *Életem regénye*) és mára feledésbe merült, felfedezésre váró alkotást is (*Árvalányok*).

Az elemzések többféle szempontrendszert és megközelítési lehetőséget szem előtt tartva hívják fel a figyelmet a regények összetettségére. A szövegértelmezések így nem a megértés befejezettségét hangsúlyozzák, hanem arra mutatnak rá, hogy milyen további lehetőségek rejlenek még a móríci próza újraolvasásában.

ISBN 978 963 318 067 9

9 789633 180679